آیا کرونا باعث صرفه‌جویی در هزینه دانشگاه‌ها شد؟

شرایط پیش آمده ناشی از انتشار ویروس کرونا تبعات و پیامدهای فراوانی داشته است که یکی از آنها تغییر شیوه‌های مرسوم آموزشی از حضوری به غیرحضوری است. از ابتدای غیرحضوری شدن آموزش‌ها، برخی از دانشجویان انتقاداتی به این شیوه جدید آموزشی داشته‌اند و برخی هم بسیار از آن استقبال کرده‌اند.

اما یکی از مواردی که تقریبا همه دانشجوها روی آن اتفاق نظر دارند، احتمال صرفه‌جویی در هزینه‌های دانشگاه‌ها با غیرحضوری شدن فعالیت‌ها و نبود فیزیکی دانشجویان است. اغلب دانشجوها معتقدند که به طور منطقی باید هزینه‌های دانشجویی دانشگاه‌ها از جمله هزینه تغذیه، ایاب و ذهاب، استهلاک سراهای دانشجویی، آب، برق، گاز، تلفن، خدمات و نگهداری تاسیسات در این مدت کاهش پیدا کرده باشد و در مقابل انتظار دارند که حتی دانشگاه‌ها از محل صرفه‌جویی‌هایی که در این مدت حاصل شده، تسهیلات بیشتری را برای آنها در نظر بگیرند.

در این گزارش با بررسی شرایط بودجه‌ای دانشگاه‌ها در دوران شیوع کرونا به این موضوع پرداخته‌ایم که آیا کرونا با حذف حضور فیزیکی دانشجوها در هزینه‌های دانشگاه‌ها صرفه‌جویی کرده است؟

رئیس هیئت اجرایی شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها و پژوهشگاه‌های ایران در این‌باره معتقد است که در هزینه‌های دانشگاه‌ها صرفه‌جویی شده است و پیشنهاداتی را برای هزینه‌کرد منابع صرفه‌جویی شده درترم پیش رو دارد.

وی توضیح داد: با توجه به کاهش هزینه‌های دانشجویی از جمله هزینه‌های تغذیه، ایاب و ذهاب و استهلاک سراهای دانشجویی به دلیل عدم حضور دانشجویان در محیط‌های دانشگاهی، پیشنهاد می‌شود صندوق رفاه دانشجویان از محل صرفه‌جویی‌های انجام شده از این طریق، تسهیلاتی را برای تهیه وسایل ضروری برای آموزش الکترونیک دانشجویان از جمله گوشی هوشمند، تبلت و لپ‌تاپ در نظر بگیرد و با ارائه وام‌های دانشجویی یا خرید متمرکز این اقلام و واگذاری آنها به دانشجویان نیازمند به‌صورت اقساط با اولویت دانشجویانی که در نیم سال گذشته به دلیل نداشتن امکانات مجبور به حذف‌ترم شده اند و دانشجویان دوره‌های تحصیلات تکمیلی، برای رفع مشکل این قبیل دانشجویان اقدام کنند.

نامبرده ادامه داد: همچنین حتی پیشنهاد می‌شود از محل صرفه‌جویی‌های انجام شده در هزینه‌های جاری دانشگاه‌ها از جمله در هزینه‌های آب، برق، گاز، تلفن، خدمات و نگهداری تاسیسات، تسهیلاتی در قالب وام‌های بدون بهره برای تهیه ملزومات کاری و آموزشی از قبیل لپ‌تاپ یا تبلت و قلم نوری برای اعضای هیئت علمی و کارکنانی که ناچار به دورکاری هستند، درنظر گرفته شود. این اقلام می‌تواند به‌صورت متمرکز خریداری و بر اساس نیاز افراد به آنان تحویل داده شود و هزینه به‌صورت اقساط بلندمدت باز پس گرفته شود.

وی همچنین از وزیر علوم، تحقیقات و فناوری خواست که با توجه به اینکه طبق پیش‌بینی‌ها، شرایط متأثر از شیوع بیماری کرونا حداقل برای یک سال دیگر ادامه خواهد داشت، پیشنهادهای ارائه شده با هدف کاهش مشکلات و بهبود فرآیندهای آموزشی در سال تحصیلی جدید مورد توجه قرار گیرد.

اما درباره صرفه‌جویی در هزینه‌های دانشگاه‌ها در نبود دانشجویان در دوران شیوع کرونا نظرات متفاوتی وجود دارد.

از یک سو اگرچه در ظاهر و حداقل روی کاغذ بسیاری از هزینه‌ها، کم یا حذف شده است اما مسئولان دانشگاه‌ها می‌گویند هزینه‌های پنهان جای هزینه‌های قبلی را گرفته‌اند. برای مثال به این هزینه‌ها، هزینه‌های ضدعفونی و گندزدایی اماکن دانشگاهی هم اضافه شده است؛ در عین حال اجاره خوابگاه‌های دانشجویی هم اغلب حذف شده است.

از جمله اینکه رئیس دانشگاه علوم پایه زنجان معتقد است: در حال حاضر دانشگاه‌ها درگیر مشکلات عدیده مالی هستند.

وی با اشاره به مشکلات مالی دانشگاه، توضیح داد: افزایش هزینه‌ها و تورم افسارگسیخته، خرید خدمات و کالاهای مورد نیاز دانشگاه، ما را دچار مشکل کرده است. از این رو در تلاش هستیم با کم کردن هزینه‌ها و صرفه‌جویی حتی هزینه‌های مصرف آب و برق دانشگاه را مدیریت کنیم.

در همین رابطه یکی دیگر از مسئولین دانشگاهی گفت: بخش عمده‌ای از هزینه‌هایی که برای دانشجویان خرج می‌شود از محل ابلاغ اعتبارات از سوی سازمان امور دانشجویان است. به این معنی که وقتی دانشگاه برای غذا و خوابگاه دانشجویی هزینه می‌کند، سازمان امور دانشجویان به دانشگاه ابلاغ اعتبار می‌دهد. در حال حاضر که دانشجوها در دانشگاه حضور ندارند، ابلاغ اعتبارات مربوط به این بخش‌ها قطع می‌شود و دیگر وجود ندارد.

وی ادامه داد: علاوه‌بر همه این موارد، فرض کنیم که اگر در این مدت پس‌اندازی هم انجام شود، جزو ردیف‌های بودجه است. به این معنی که اگر این اعتبار در ردیف‌های بودجه هزینه‌ای آمده است، به‌صورت قانونی نمی‌توانیم این اعتبار را خرج موارد دیگری کنیم یا برای مثال در قالب تسهیلات به دانشجویان ارائه کنیم. از این رو اگر حتی پیش‌بینی چنین صرفه‌جویی‌هایی در هزینه‌های دانشگاه‌ها در ایام کرونا می‌شود بهتر است که به‌صورت یکپارچه در کشور دیده شود و برای آن فکر شود.

وی افزود: همچنین درباره اعتباری که برای غذای دانشجویی در بودجه جاری می‌آید، اجازه نداریم این اعتبار را خرج موارد دیگری کنیم. زیرا وقتی سازمان برنامه و بودجه اعتباری را تخصیص می‌دهد محل هزینه کرد آن را هم به طور دقیق اعلام می‌کند. به همین خاطر امکان جابه جایی اعتبار وجود ندارد.

به گفته نامبرده، همچنین در بخش خوابگاه‌ها هم با کاهش هزینه روبه‌رو نبوده‌ایم. زیرا به دلیل رعایت پروتکل‌های بهداشتی در شرایط ویژه ناشی از شیوع ویروس کرونا، در این‌ترم اتاقی که در گذشته ۴ تا ۶ دانشجو در آن ساکن بودند را به یک دانشجو واگذار کرده‌ایم. هزینه‌های نگهداری و ضدعفونی کردن این اتاق مثل قبل است اما اجاره اتاق به یک دانشجو کاهش پیدا کرده است.

وی افزود: همچنین ساعت کاری دانشگاه تا ۱۴ شده است که بخشی از همکاران برای مثال بخش تاسیسات و نگهداری باید تا ساعت ۱۶ یا ۱۷ در دانشگاه حضور داشته باشند. در حالت عادی به این افراد اضافه کار تعلق نمی‌گرفت؛ اما اکنون که دولت ساعت کاری را تا ۱۴ اعلام کرده است باید هزینه اضافه کار بپردازیم.

به طور کلی می‌توان گفت کرونا هزینه‌های دانشگاه را افزایش داده است و هزینه‌ها کاهشی نبوده است؛ ممکن است هزینه‌ها در بخش‌هایی کاهش داشته باشد اما در بخش‌های دیگر جبران شده و حتی افزایش یافته است.

رئیس صندوق رفاه دانشجویی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری نیز در پاسخ به سؤالی درباره صرفه‌جویی در هزینه‌های دانشگاه‌ها در ایام همه‌گیری ویروس کرونا اظهار داشت: افرادی که معتقدند در هزینه‌های دانشگاه‌ها در نبود دانشجویان در ایام کرونا صرفه‌جویی شده است، باید اشاره کنند که از چه محل‌هایی صرفه‌جویی شده است. برای مثال در این ایام هم هزینه‌های حقوق اساتید و کارکنان دانشگاه‌ها مانند قبل پابرجا است؛ هزینه‌های تعمیر و تجهیز مراکزی که خدمات مجازی را ارائه می‌کنند همچنان وجود دارد و به طور کلی بخش زیادی از هزینه‌های دانشگاه‌ها همچنان باقی است و دانشجوها درباره بخشی از هزینه‌ها هم به درستی اشاره می‌کنند که کاهش پیدا می‌کند.

نامبرده تأکید کرد: دانشگاه‌ها تلاش می‌کنند که اگر منابعی صرفه‌جویی شود به طور بهینه مورد استفاده قرار گیرد؛ شرایط دانشگاه‌ها با هم متفاوت است؛ برخی از دانشگاه‌ها اعلام می‌کنند که از قبل بدهی‌هایی داشته‌اند که بخشی از منابع صرفه‌جویی را به بدهی‌ها اختصاص داده‌ایم و بخش دیگری از منابع صرفه‌جویی شده را در همان حوزه‌های دانشجویی هزینه می‌کنیم. رقم صرفه‌جویی هم در دانشگاه‌ها متفاوت است.

به نقل از فارس؛ وی در ادامه اذعان نمود: صندوق رفاه دانشجویی وزارت علوم طی بخش‌نامه‌ای به دانشگاه‌ها ابلاغ کرده که اگر در حوزه اعتبارات دانشجویی، به دلیل تعطیلی فعالیت‌های حضوری دانشگاه، منابعی ذخیره شد یا از این محل، صرفه‌جویی در منابع انجام شد، این منابع باید در همان حوزه‌های مربوط به خدمات دانشجویی هزینه شود و نباید از این حوزه خارج شود. به این‌ترتیب به دانشگاه‌ها تأکید شده که منابع احتمالی صرفه‌جویی یا ذخیره شده باید صرف بهینه‌سازی و ارتقای کیفیت همان اماکن دانشجویی شود که این اماکن می‌تواند خوابگاه، رستوران، زمین ورزشی و همه اماکن مربوط به دانشجویان باشد.

وی با تأکید بر اینکه بنابراین این منابع در حوزه‌های مشخص هزینه می‌شوند، گفت: برای مثال در طرح فعلی ارتقاء امکان دانشجویی و خوابگاه‌ها که با مشارکت صندوق رفاه دانشجویان، خیرین و دانشگاه‌ها انجام می‌شود، بخشی از اعتباراتی که دانشگاه در طرح پرداخت می‌کنند از همین محل تامین می‌شود.

ابلاغ شیوه‌نامه سیزدهمین «جشنواره بین‌المللی حرکت»

مدیرکل فرهنگی وزارت علوم از ابلاغ دستورالعمل جشنواره بین‌المللی حرکت خبر داد و گفت: با ابلاغ این دستورالعمل دبیرخانه سیزدهمین دوره جشنواره حرکت به‌صورت رسمی آغاز به کار کرد.

این مسئول فرهنگی ضمن بیان این مطلب اظهار کرد: جشنواره حرکت که از دوره یازدهم با شرکت دانشجویان خارجی از سرتاسر جهان از سطح ملی به بین‌المللی ارتقا یافت، رویدادی است برای نمایش دستاوردهای برتر علمی دانشجویانی که در قالب اتحادیه‌ها و انجمن های علمی دانشجویی در سطح دانشگاه‌های کشور فعالیت دارند.

وی در ادامه تصریح کرد: این جشنواره، به‌صورت سالانه و با سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی اداره کل فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و با همکاری دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور و حمایت و مشارکت نهادهای مختلف دولتی و غیردولتی برگزار می‌شود.

مدیرکل فرهنگی وزارت علوم خاطر نشان کرد: تأکید اصلی جشنواره فوق بر هم‌افزایی، تکثیر ایده‌های خلاق و ایجاد انگیزه و نشاط در فعالیت‌های علمی دانشجویان است و تلاش دارد تا مبنا و مبدأ حرکتی نوین برای سازمان‌دهی فعالیت‌های علمی دانشجویی باشد و راهبرد اصلی اداره‌کل فرهنگی و اجتماعی وزارت علوم در این دوره، تأکید بر زیست علمی دانشجویان با توجه به ماهیت فرهنگی و اجتماعی آن در ایامی است که کرونا سیمای فعالیت‌های دانشجویی را تغییر داده است.

به گفته وی، سیزدهمین دورهٔ جشنوارهٔ بین‌المللی حرکت از سویی مشابه دوازده دوره پیشین، رویدادی برای رقابت، عرضه و نمایش دستاوردهای برتر علمی دانشجویان است و از سوی دیگر با توجه به شیوع بیماری کرونا در سطح کشور و جهان، با رویکردهایی بدیع و جدید فعالیت خود را آغاز کرده است و تلاش دارد با جهت‌دهی مسئولانه فعالیت دانشجویان در مسیر رفع مشکلات جامعه، تصویری از خلاقیت‌های دانشجویی در ایام کرونا را به تصویر بکشد و صورت‌های جدیدی که فعالیت‌های علمی‌وفرهنگی دانشجویان در این دوران به خود گرفته است را نمایان کنند.

نامبرده همچنین تاکید کرد: افزایش مشارکت دانشجویان در فعالیت‌های علمی داوطلبانه و خلاقانه و حمایت و تشویق آن‌ها، شناسایی انجمن‌ها و دانشجویان دارای دستاوردهای علمی تقدیر از آن‌ها، انعکاس و انتقال تجربه‌های علمی موفق و الگو بین دانشجویان، تشویق دانشجویان به فعالیت مناسب با اولویت‌ها و نیازهای کشور به‌منظور هم‌افزایی انجمن‌ها و تقویت اتحادیه‌های انجمن‌های علمی دانشجویی از جمله اهداف سیزدهمین دورهٔ جشنواره بین‌المللی حرکت است. مدیرکل فرهنگی وزارت علوم افزود: همچنین آشنایی صاحبان صنایع و معادن، حرف و مشاغل، سامانه‌های دولتی و غیردولتی با ظرفیت‌ها و توانمندی‌های علمی دانشجویان و افزایش تعاملات بین‌المللی بین دانشجویان ایرانی و خارجی از دیگر اهداف این جشنواره به‌حساب می‌آید.

وی ادامه داد: بر اساس دستورالعمل اجرایی جشنواره بین‌المللی حرکت، دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی سراسر کشور موظف شده‌اند تا بر اساس سیاست‌های خود و اهداف مندرج در این دستورالعمل، جشنوارهٔ دانشگاهی حرکت را در چارچوب این دستورالعمل و در دو بخش رقابتی و نمایشگاهی پیش از برگزاری جشنوارهٔ بین‌المللی حرکت برگزار کنند. نامبرده همچنین افزود: در بخش رقابتی آثار و دستاوردهای علمی انجمن‌ها و دانشجویان دانشگاه پس از اعلام فراخوان و اطلاع‌رسانی توسط دبیرخانه‌های دانشگاهی دریافت و آثار برتر برای شرکت در مرحلهٔ بین‌المللی جشنواره معرفی می‌شوند. حوزه‌های رقابتی جشنوارهٔ بین‌المللی حرکت شامل انجمن‌های برتر، فعالیت خلاقانه، نشریه، مسابقه، محتوای دیجیتال، کارآفرینی، بخش ویژه، کتاب، اختراع و دانشگاه می‌شود.

در این دوره از جشنواره دو بخش «انجمن پویا» و «ایده‌شو» نیز که تجربهٔ موفق برگزاری آنها طی چند سال آخر اقبال زیادی را به خود جذب کرده است، به‌صورت رسمی در دستورالعمل درج شده است تا با اهتمام بیشتری بتواند فعالیت‌های خلاقانهٔ دانشجویان را به تصویر بکشد.

به گفته وی، شورای سیاست‌گذاری جشنواره بین‌المللی حرکت نیز که متشکل از مسئولان ستادی و دانشگاهی است، وظیفهٔ سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی کلان جشنواره و نظارت بر روند اجرایی دستورالعمل اجرایی جشنواره را برعهده‌دارد.

برای داوری آثار رسیده به جشنواره، کمیته داوری متشکل از اعضای هیئت علمی، اساتید و صاحب‌نظران دانشگاه و استادان مشاور انجمن‌های علمی، اعضای فعال و باتجربه در انجمن‌های علمی تشکیل می‌شود تا با دقت و ظرافت و بر اساس استانداردهای تعیین‌شده نسبت به داوری آثار دانشجویان اقدام کنند. مدیرکل فرهنگی وزارت علوم در پایان خاطر نشان کرد: آخرین ایستگاه سیزدهمین جشنواره بین‌المللی حرکت پس از برگزاری نمایشگاه جشنواره که با توجه به شرایط موجود در کشور و جهان به‌صورت مجازی برگزار خواهد شد، معرفی اتحادیه‌ها، انجمن‌ها و دانشجویان برگزیده سال در هر یک از حوزه‌های رقابتی و ارائه تندیس جشنواره، لوح تقدیر و اهدای هدیه در قالب مراسم اختتامیه جشنواره است. در بخش بین‌الملل نیز مشابه سنوات پیشین پس از انتشار فراخوان آثار رسیده به جشنواره مورد داوری قرار گرفته و آثار برگزیده مورد تقدیر قرار خواهند گرفت.

مصائب ناتمام چاپ مقالات تکراری در ژورنال‌های علمی!

در بحث مقالات علمی و پژوهشی، تخلف چاپ مقاله در دو ژورنال مختلف محرز است و نویسنده وقتی مجله‌ای را برای چاپ مقاله خود انتخاب می‌کند، نباید مقاله را بار دیگر در مجله دیگری به چاپ برساند.

در کنفرانس‌های داخلی سختگیری‌ها کمتر است و گاهی مقالات مشابه و حتی کپی در مجلات و کنفرانس‌های داخلی پذیرفته می‌شود. برای مثال گاهی دیده می‌شود که مقاله‌ای در چند کنفرانس با نویسندگان مختلف شرکت می‌کند و پذیرفته می‌شود و اعتبار علمی برای صاحبان اثر پدید می‌آورد. در کنار این موارد، موارد متعدد از چاپ دوباره مقاله پس از تغییر زبان با اندکی تغییر یا بدون تغییر هم وجود دارد.

این گزارش به بخشی از مصائب چاپ مقالات به ویژه در زمینه چاپ چندین باره مقالات در کنفرانس‌های داخلی می‌پردازد.

یک اصل کلیدی در نگارش و نمایه کردن مقاله این است که امکان چاپ یک مقاله با یک موضوع و متن در دو مجله مختلف وجود ندارد و تخلف محسوب می‌شود. اگر مجله‌ای تشخیص دهد که نویسنده مقاله‌ای تکراری برای آنان ارسال کرده در بهترین حالت ممکن است فقط مقاله رد شود؛ اما در بیشتر موارد ارسال‌کننده مقاله در لیست سیاه مجله قرار می‌گیرد و دیگر امکان فرستادن و چاپ مقاله به آن مجله را نخواهد داشت.

بنابراین هر مقاله که در یک نشریه خوب مورد قبول واقع شود، قبل از آنلاین شدن حتما توسط ناشر بررسی می‌شود.

اما مجلات دارای درجه علمی پژوهشی داخل کشور اغلب این کار را انجام نمی‌دهند. این نوع مجلات برای نویسنده اعتبار می‌آورد اما برای کشور اعتباری به همراه ندارد. دانشجو می‌تواند از این مقالات در مصاحبه دکترا استفاده کند؛ اما برای ایندکس‌های معتبر مانند اسکوپوس و آی‌اس‌آی فایده‌ای برایش نخواهد داشت.

اکنون یک سر دیگر این کلاف سر درگم، در چاپ چندین باره مقالات در کنفرانس‌های داخلی گره خورده است.

یک استاد دانشگاه در رشته حسابداری با طرح موردی از چاپ چندین باره مقالات در کنفرانس‌های داخلی، گفت: مقاله‌ای را در سال ۱۳۹۵ با کمک دانشجویان مقطع کارشناسی حسابداری در یکی از دانشگاه‌های غیرانتفاعی مشهد نوشته بودیم که این مقاله در کنفرانسی در شیراز به چاپ رسید.

این استاد دانشگاه، گفت: در کمال تعجب دیدم که دو نفر دیگر در سال ۱۳۹۷ دوباره و بدون کوچکترین تغییر حتی در اسم مقاله یا چکیده مقاله، آن را دوباره به نام خود چاپ کرده‌اند!

یک دانشجو در یک دانشگاه دولتی هم در این باره گفت: در دانشگاه محل تحصیلم با یکی از اساتید در حال کار روی مقاله‌ای بودیم. مقاله کاملا فنی و وابسته به کار آزمایشگاهی بود و تلاش زیادی برای آن شده بود. دانشجوها و اساتید معمولا می‌دانند که اغلب کارهای مقاله را دانشجو انجام می‌دهد و اسم استاد هم روی مقاله درج می‌شود که در این مورد هم اغلب کارهای مقاله را خودم انجام دادم.

وی ادامه داد: در نهایت وقتی مقاله نهایی شد، متوجه شدم که استاد مقاله را برای یک ژورنال خارجی ارسال کرده و اسم خودش به نام نفر اول و اسم من به عنوان نفر دوم در مقاله درج شده است که این کار با نارضایتی من همراه شد.

این دانشجوی رشته فنی که در آستانه فارغ‌التحصیلی قرار دارد، اضافه کرد: این موضوع گذشت. پس از این بار دیگر به صورت کاملا اتفاقی متوجه شدم، استادم با همین مقاله در یک کنفرانس داخلی شرکت کرده است و در کنار نام من و نام خودش به عنوان استاد، نام یک فرد دیگر هم در مقاله بود. در حالی که این فرد را اساسا نمی‌شناختم و اصلا نقشی در این مقاله نداشت. این مورد هم با نارضایتی من همراه شد که البته ترجیح دادم به دلیل جلوگیری از بروز درگیری و مشکل در مسائل فارغ‌التحصیلی از پیگیری ماجرا صرف نظر کنم.

دانشجویی دیگر در همین رابطه توضیح داد: در دانشگاه بارها با پیشنهاد چاپ مقاله به نام دانشجو مواجه شده ایم که برخی از این مقالات که برای دانشجو تهیه و برای کنفرانس‌ها و ژورنال‌ها ارسال می‌شود در اصل جمع‌آوری مقاله‌های قبلی است.

وی گفت: کنفرانس‌ها و همایش‌های متعددی در حال برگزاری هستند که برخی از آنها ضوابط و قانون را رعایت نمی‌کنند.

نامبرده ادامه داد: این کار باعث می‌شود که در واقع در عمل برای پژوهش ارزشی قائل نشویم و اعتبار کنفرانس‌ها هم کاهش پیدا کند؛ از این رو واقعا باید سازوکاری برای تایید و صحت سنجی مقالات در کنفرانس‌هایی که امتیاز علمی برای دانشجو و استاد دارد در نظر گرفته شود.

وی که دانشجو در یک رشته از علوم انسانی است گفت: مقالات تکراری جنبه دیگری هم دارد، اساتیدی داشتیم که مقاله‌ای را که قبلا به زبان فارسی چاپ کرده بود، دوباره به زبان انگلیسی و بدون هیچ تغییری، در ژورنال دیگری چاپ می‌کردند و به کنفرانس‌ها می‌فرستادند. این کار تخلف نیست اما صرفا بازی با ابزارهای علمی است. هم اکنون هم بسیار می‌بینیم که مقالاتی در کنفرانس‌های داخلی پذیرفته می‌شود و حتی چکیده مقاله هم در کتاب کنفرانس چاپ می‌شود و در سایت‌های علمی و استنادی قابل دریافت است، اما باز نویسنده همان مقاله را با تغییر اندک یا بدون تغییر به مجلات داخلی دیگر یا کنفرانس‌ها ارسال می‌کند که از مزایای آن بهره ببرد!

برای دانشجویان بین‌المللی

آمریکا راه ورود به دانشگاه‌هایش را محدود می‌کند

معاونت علمی و فناوری طی یک بررسی نشان داد که دولت ترامپ مقررات جدیدی را پیشنهاد کرده است که نحوه رفتار دانشجویان بین‌المللی در ایالات متحده را به میزان قابل توجهی تغییر می‌دهد.

به نقل از معاونت علمی و فناوری، برای درک بهتر قانون پیشنهادی و تأثیر آن بر دانشجویان و دانشگاه‌ها «دن برگر» متخصص در زمینه‌های اثرگذار بر آموزش بین‌المللی بیان کرد: به طور کلی، این قانون پیشنهادی از حالت انعطاف‌پذیری که به دانشجویان اجازه می‌دهد در آمریکا بمانند تا حالت عادی فرآیند تحصیلشان را طی کنند به سیاست جدیدی می‌رسد که یک تاریخ پایان اجباری و ثابت را به آنان تحمیل می‌کند. این آیین نامه پیشنهادی دارای یک مرحله پیچیده انتقال است که دانشجویان و دانشگاه‌های آنها باید آن را درک کنند.

دانشجویان فعلی می‌توانند در ایالات متحده بمانند تا زمانی که تاریخ پایان برنامه آنها فرابرسد. با این حال، دانشجویی که از ایالات متحده خارج شود این وضعیت را از دست خواهد داد و باید سیاست جدید را دنبال کند. آنها باید با تمدید شهریه، تأخیر و عدم اطمینان از حضور برای تحصیل در آمریکا سر کنند.

قانون پیشنهادی، قانون پیش‌فرض نحوه برخورد با دانشجویان را دور می‌زند. قانون فعلی فرصت‌هایی را برای تغییر رشته، برنامه‌های شغلی و... و ماندن در مدرسه هنگام تحصیل واقعی فراهم می‌کند اما قانون پیشنهادی اجرا محور است. تنها دلیل برای درخواست فرصت اضافه، «دلایل قانع‌کننده دانشگاهی»، توجیه پزشکی، یک فاجعه طبیعی یا یک رویداد مهم دیگر است. منظور از دلایل قانع‌کننده دانشگاهی به وضوح تعریف نشده است، این بدان معنی است که دانش‌آموزان نمی‌توانند روی تمدید زمان تحصیل خود خیلی حساب باز کنند. دانش‌آموزان ممکن است تقاضا کنند و ماه‌ها بعد دریابند که حتی اگر مدرسه از این برنامه پشتیبانی کند نمی‌توانند بمانند.

برای برنامه‌های طولانی تر، مدت اقامت چهار ساله ممکن است به اندازه کافی طولانی نباشد. به عنوان مثال، دانشجویان دکترا از زمان انتشار این قانون چهار سال فرصت خواهند داشت و در پایان این چهار سال باید حتما شغلی اقامتشان را ادامه دهند زیرا بیشتر دکترا پنج سال یا بیشتر طول می‌کشد.

برگر بیان کرد: در حال حاضر، آموزش عملی اختیاری شامل یک برنامه کاربردی و مستلزم هزینه است. برای اکثر دانشجویان، قانون پیشنهادی به دو فرم تقاضا نیاز دارد که هر یک هزینه‌ای جداگانه نیاز دارد؛ یک فرم برای تمدید وضعیت و دیگری فرمی برای درخواست کار. این موضوع باعث افزایش هزینه و احتمال تأخیر می‌شود.

این قانون پیشنهادی به دانشجویان اجازه می‌دهد ۱۲۰ روز قبل از فارغ‌التحصیلی برای درخواست اقدام کنند، این بازه زمانی اکنون ۹۰ روز است. موضوعی که ممکن است به تاخیر در روند این برنامه کمک کند. اما این قانون پنجره را برای درخواست OPT پس از فارغ‌التحصیلی از ۳۰ تا ۶۰ روز محدود می‌کند. این امر امکان انعطاف پذیری دانشجویان را در برنامه‌ریزی شروع OPT بر اساس چگونگی جست‌وجوی کار آنان سلب می‌کند.

مشخص نیست کارفرمایان تا چه میزان علاقه دارند در طول فرآیند درخواست، دانشجویان را که وضعیتشان مشخص نیست استخدام کنند. بنابراین، کارفرمایان ایالات متحده مجموعه‌ای با ارزش و با استعداد از دانشجویان بین‌المللی را از دست می‌دهند.

به طور کلی، با وجود این دو امتیاز کوچک، قانون پیشنهادی کار دانشجویان را پس از فارغ‌التحصیلی دشوارتر می‌کند و برای کارفرمایانی که می‌خواهند آنها را استخدام کنند، به طور قابل ملاحظه‌ای نامطمئن خواهد بود.